

Е. Сетонъ-Томпсонъ

Гнѣздото на орела-риболовъ

Това лѣто азъ прекарвахъ по цѣли часове на брѣга на езерото, очарованъ отъ чудното му мѣстоположение. Една двойка орли, които си бѣха направили гнѣздо на близката висока ела, станаха мои добри познати. Тѣ долитаха всѣки день, да се повѣртятъ надъ моята лодка или надъ скалитѣ, кждето азъ се настанявахъ, за да мога, затуленъ, да наблюдавамъ живота на животнитѣ, и тѣ ме поздравлявахъ съ своето весело „кви-и! чип! кви-и!“, като че ли ми пожелавахъ успѣхъ. Азъ често отивахъ при тѣхното гнѣздо, — обичамъ да изучавамъ този дивъ горски животъ, който е скритъ отъ очитѣ на повечето хора.

Важно за орлитѣ-риболови е това, че мжжкиятъ и женската живѣятъ заедно презъ цѣлия си животъ и всѣка година се връщатъ въ старото си гнѣздо. Риболвитѣ тжгуватъ дълго, когато единиятъ отъ тѣхъ загине. Единъ риболовъ, когото азъ често наблюдавахъ, когато бѣхъ момче, загуби своята другарка — единъ ловець я застреля за удоволствие. Дълго